

Prot. MG 06/17

Przedmiot: przedstawienie i wprowadzenie w życie Akt XII KG.

Drogie Siostry!

W cieniu Sanktuarium Matki Bożej od Straży w Tortonie i przy świątecznych dźwiękach jego dzwonów, które w tym dniu towarzyszą tradycyjnym obchodom Maryjnym, przybywam do każdej z Was, aby przedstawić Akta XII Kapituły Generalnej i ogłosić ich wejście w życie z dniem 12 września 2017 roku.

W Imię Maryi ...

W dniu, w którym Kościół od najdawniejszych czasów, czci najśodsze Imię Maryi, przyjmijmy z jej rąk, ten cenny tekst, który będzie towarzyszył życiu naszego Instytutu w ciągu przyszłych sześciu lat. Wszystkie, zgodnie z pragnieniem naszego drogiego Założyciela, przyjęłyśmy podczas profesji zakonnej jako pierwsze imię „*Maria*”. Dzisiaj, sam Bóg tym imieniem zwraca się do każdej z nas i zaprasza do odnowienia naszego „tak” poprzez spełnienie Jego woli wyrażonej w Aktach XII Kapituły Generalnej z taką samą miłością, ufnością, dyspozycyjnością i gotowością jak Maryja.

Przyjmując Akta XII Kapituły Generalnej, jesteście zaproszone do powtórzenia z wiarą i radością: „*Oto idę - abym spełniał wolę Twoją, Boże*” (Hbr 10,7) i do współpracy całym naszym bytem: umysłem, sercem, wolą, osobistymi darami, w duchu dziecięcej przynależności do Zgromadzenia, w realizacji tego, do czego natchnął Duch Święty siostry uczestniczące w Kapitułe, dla dobra Kościoła oraz dla wzrostu i świętości naszego Zgromadzenia.

W każdej Prowincji, Delegacji i Wicedelegacji zostanie zorganizowane uroczyste wręczenie tego Dokumentu oraz spotkanie poświęcone przedstawieniu i zapoznaniu się z Decyzjami zamieszczonymi w Aktach, w najbardziej odpowiedni i pożyteczny dla danego miejsca sposób.

Decyzje Kapituły będą, następnie, przedmiotem programowania podczas Zebrań, które będą się odbywały do końca marca 2018 roku. W najbliższym czasie otrzymacie mój list zwołujący te Zebrania poświęcone programowaniu, w którym będą podane daty dla każdej Prowincji i Delegacji oraz ukierunkowania metodologiczne zgodnie z nr 137 Akt XII Kapituły Generalnej.

„Herb” Zgromadzenia Sióstr Małych Misjonek Miłosierdzia

Z wielką radością, przedstawiam Wam, razem z Aktami XII Kapituły Generalnej, oficjalny „*herb*” Zgromadzenia Sióstr Małych Misjonek Miłosierdzia zatwierdzony, z koniecznymi modyfikacjami, przez XII Kapitułę Generalną. „*Herb*” będzie obowiązywał razem z Aktami od dnia 12 września b.r.

XI Kapituła Generalna w Decyzji nr 7 zobowiązała Radę generalną, aby z okazji obchodów Stulecia powstania PSMC, zapewniła utworzenie „herbu” PSMC, wyrażającego naszą tożsamość w Kościele i wewnątrz Rodziny oriońskiej. Po konsultacji i rozeznaniu doszliśmy do jednogłośnego zatwierdzenia, przez XII Kapitułę Generalną, tego ważnego symbolu naszego Zgromadzenia wyrażonego w Decyzji nr 6 Akt.

„*Herb*” jest wspólny dla wszystkich PSMC, symbolizuje nasze Zgromadzenie, jest znakiem wyrażającym charyzmat, tożsamość i jedność Instytutu. Może być używany we wszystkich dokumentach i publikacjach

dotyczących działalności powołaniowej, formacyjnej, apostołskiej etc. w różnych środkach komunikacji. Przetłumaczyć na język lokalny można jedynie nazwę Zgromadzenia znajdującą się na dole.

Znaczenie elementów graficznych „herbu” określa własnymi słowami ksiądz Orione w „Magna Charta”: „*Niech każdy opuszczony znajdzie w was siostrę w Jezusie Chrystusie i matkę. Podczas gdy będziecie leczyć cierpienia ciała, dajcie duszom światło i pocieszajcie je w Panu. Na każdym kroku przekazujcie wiarę, czystość, słodycz i miłość Boga. Całkowicie oddajcie się Bogu, aby być całkowicie dla bliźnich*”, czyli mamy być lampami płonącymi miłością Chrystusa, która nas przynagla do całkowitego oddania się bliźnim jako misjonarki Jego miłości.

W świetle tych słów naszego Założyciela należy odczytać znaczenie elementów tworzących „herb”.

- **Kobieca ręka**, przedstawia macierzyńską czułość, otwartość i zdolność przyjmowania życia, dyspozycyjność, zawierzenie i służbę ...
- **Lampa**, koloru zielonego wyobraża naturę i życie. Jest konkretną miłością w dziełach miłosierdzia, z którą pielęgnujemy życie i przywracamy godność i nadzieję osobom, którym służymy. Oznacza dzieła ofiarowane Bogu, jako przyjemną Mu ofiarę ...
- **Płomień**, jest miłością Chrystusa, która w nas płonie i rozpala serce. Tym płomieniem chcemy oświecać i sprawić, aby płonął świat. Miłość Chrystusa jest źródłem i sensem każdego naszego czynu, modlitwy i dzieła, które pełniemy ...
- **Czerwony krzyż**, jest symbolem całkowitej i odkupieńczej miłości Chrystusa, który przelał swoją krew dla zbawienia świata. Krzyż i czerwony werset na białym tle oznaczają komunie i przynależność do Rodziny oriońskiej ...
- **Werset “Caritas Christi urget nos”** – “*miłość Chrystusa przynagla nas*” (2 Kor 5,14), wyrażenie św. Pawła tak drogie księdzu Orione i często używane w jego listach i przemówieniach doskonale streszcza naszą rację bycia w Kościele: misjonarki miłości, misjonarki Chrystusa i ewangelizatorki ubogich. Wskazuje na ten żar wewnętrzny, który każda PSMC, powinna mieć w sercu i który przynagla, abyśmy „*z pośpiechem*” „*całkowicie oddali się Bogu, by być całkowicie dla bliźnich*”, jako „*uczennice misjonarki, na peryferiach świata*”!

Werset pozostanie w języku łacińskim i nie będzie tłumaczony. Nada on „herbowi” sens powszechności i jedności Instytutu.

“Caritas Christi urget nos”!

Drogie Siostry! Mamy przed naszymi oczami nowy horyzont nadziei, który ofiaruje nam Bóg. Przygotujmy się z hojnością, aby uczynić Zgromadzenie bardziej profetycznym, świętym i pięknym, ale ze świadomością, że to zakłada osobiste podjęcie wyzwania, bez oczekiwania, że inne uczynią pierwszy krok. Przyszłość Instytutu jest w ręku każdej z nas, i nasze włączenie się, otwartość i aktywne zaangażowanie w realizację Decyzji XII Kapituły Generalnej jest nieodzowne, aby osiągnąć ten cel nadziei, którego wszystkie pragniemy i oczekujemy.

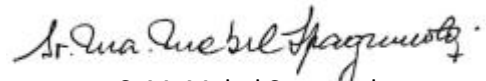
Ksiądz Orione powtarza dzisiaj każdej z nas: “*Caritas Christi urget nos! Miłość Chrystusa przynagla nas, popycha do przodu, prowadzi: miłość Chrystusa, w której zawiera się historia tego wszystkiego co dobre, wzniosłe, wielkie i święte jest na ziemi*”.

Powierzmy się z ufnością w ręce Pana, szukajmy Go z wytrwałością osobiście i wspólnotowo, w modlitwie i kontemplacji, w codziennej Eucharystii i w Jego Słowie, aby ponownie zapalić w nas ten ogień miłości, który nie pozostawi nas w spokoju, ale „*popchnie*” do misji z *zażyłością* „*w drodze*”, do której pielęgnowania. wezwał nas Papież. Jest to jedyne wyjście: jeśli nasz entuzjazm, nasza radość i pasja apostołska są zgaszone czy osłabione, należy je ożywić w „*źródle*”, naładować w Nim boską energią Jego miłości, która jako jedyna może wyprawić nas w drogę!

Maryja jest ekspertką w miłości całkowitej i bezwarunkowej do Boga oraz w hojnym i konkretnym darze dla innych. Wzywajmy ją i pozwólmy się jej prowadzić na drodze dopiero co rozpoczętego nowego sześćdziesiątka. Stańmy się otwarte, odważne i kreatywne wobec nowości, które Bóg nam oznajmnia poprzez Akta XII Kapituły Generalnej i biegnijmy z radością i nadzieją ponieważ *“Caritas Christi urget nos!”*.

W imieniu Radnych generalnych, pozdrawiam Was wszystkie i życzę dobrej drogi osobistej i wspólnotowej oraz zawierzam waszym modlitwom postugę i życie nowej Rady generalnej.

Wasza siostra,

S. M. Mabel Spagnuolo
Przełożona generalna

Tortona, Dom macierzysty, 29 sierpnia 2017 r.
Święto Matki Bożej od Straży.